

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-295/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Silvija Čovića članova vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja DJ, OIB: [osobni identifikacijski broj], [adresa], protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Trg žrtava fašizma 3, Zagreb, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/25-01/786, urbroj: 401-01/05-25-5 od 6. studenog 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika od 6. studenoga 2025. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Vlade Republike Hrvatske, Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava, klas: 008-02/25-03/5, urbroj: 50447-04/03-25-2 od 14. srpnja 2025.

2. Tužitelj u tužbi prigovara zakonitosti osporenog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga, a prije svega zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazuje i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: U-III Bi-4957/2023 od 7. listopada 2025., kojom je utvrđena povreda prava tužitelja na povjerljivu komunikaciju s braniteljem i na nesmetano uspostavljenje veze s braniteljem. Tužitelj ističe da je njegov slučaj medijski popraćen te ukazuje na medijske objave. Smatra da tuženik nije prepoznao pravo tužitelja na pristup traženom dokumentu, odnosno da je primijenio apsolutno ograničenje bez razmatranja javnog interesa za traženom informacijom. Ukazuje i na povredu načela razmjernosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku, tj. smatra da tuženik nije pravilno proveo test razmjernosti i javnog interesa.

Dalje u tužbi tužitelj navodi kronologiju događaja i slijed radnji poduzetnih u postupku. Iscrpno navodi razloge zbog kojih smatra da je primijenjeno ograničenje u konkretnom slučaju prekomjerno, odnosno na štetu njegovih prava, zaključujući da ovdje javni interes prevladava u odnosu na primijenjeno ograničenje i ukazujući na javni interes za nadzor pravosuđa (kao u presudi Suda EU T-851/16.).

Zaključno, tužitelj smatra da su navedeni propusti doveli do nezakonitosti rješenja, jer tuženik nije postupio u skladu s temeljnim načelima upravnog postupka.

Uslijed nepotrebnog ograničenja smatra da je došlo do povrede prava tužitelja na pristup informacijama. Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovno rješavanje uz primjenu načela razmjernosti, priznavanje statusa stranke i razmatranje javnog interesa za transparentnost u pravosuđu. Tužitelj u tužbi traži naknadu troškova postupka, uključujući i sudske pristojbe. Uz tužbu prilaže i pobliže navedenu dokumentaciju.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u osporenom rješenju, navodeći razloge zbog kojih smatra da tužbeni navodi nisu osnovani. Dalje u odgovoru na tužbu tuženik daje osvrt na primjenu članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, s time u vezi se ukazuje na presudu, poslovni broj: Us II-125/2021 od 5. svibnja 2021., koja je donesena u predmetu istog činjeničnog i pravnog supstrata u kojem je tužitelj tražio očitovanje u smislu članka 10. stavka 1. Uredbe o Uredu zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava ("Narodne novine", 18/12. i 84/18. – dalje: Uredba). Dodaje da je u navedenoj presudi prihvaćeno stajalište tuženika da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama u odnosu na javni interes, uvažavajući činjenicu da je u trenutku podnošenja zahtjeva bio u tijeku postupak pred Europskim sudom za ljudska prava (dalje: ESLJP), pri čemu je tuženik postupao dosljednoj upravno-sudskoj praksi i već izraženim stajalištima. Tuženik dalje u odgovoru na žalbu pobliže navodi razloge zbog kojih u konkretnom slučaju ne prevladava javni interes za traženim informacijama, jer je javni interes upravo usmjeren prema neovisnom i učinkovitom vođenju postupka pred ESLJP-om, po zahtjevu tužitelja. Stoga smatra da bi se dostavom tražene informacije narušila procesna ravnoteža u postupku koji se vodi pred ESLJP, jer se radi o dokumentima koji služe kao temelj za očitovanje Republike Hrvatske u tom postupku. Tuženik također daje osvrt i na druge tužbene navode, koje smatra neosnovanima, iz razloga koji su u osporenom rješenju jasno navedeni, a prema kojima u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje u odnosu na javni interes.

Zaključno, tuženik navodi da se radi o informaciji koja se tiče kaznenog postupka, što znači da ulazi u doseg primjene odredbe članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije, kao i zahtjev za naknadom troškova upravnog spora, za koji nije specificiran.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Prije svega valja reći da je u predmetnom postupku strankama omogućeno da se očituju o podnescima zaprimljenim tijekom postupka, a iz sadržaja tužbe te odgovora na tužbu, kao i podataka spisa predmeta, proizlazi da ocjena zakonitosti osporenog rješenja ne zahtijeva daljnja činjenična utvrđenja, pa je ovaj Sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su već raspravljena sva pitanja odlučna za donošenje pravilne i zakonite odluke.

6. Tužitelj je pozvan da se sukladno članku 100. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24. – dalje: ZUS) izjasni je li naknadno donesenim rješenjem tuženika od 6. studenoga 2025. zadovoljan ili proširuje tužbeni zahtjev i na novu odluku, a tužitelj je s time u vezi dao izjavu da tužbeni zahtjev proširuje i na novu tužnikovu odluku.

7. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tužitelj, korisnik prava na pristup informacijama, prvostupanjskom tijelu podnio zahtjev od 10. srpnja 2025., kojim je zatražio očitovanje Županijskog suda u Zagrebu, koje je

dostavljeno prvostupanjskom tijelu, koji je prvostupanjskim rješenjem Vlade Republike Hrvatske, Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava (dalje: prvostupanjsko tijelo) odbilo, na temelju odredbe članka 23. stavka 6. točaka 1. i 2. u vezi članka 15. stavka 1. i 3. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZZPI). Prvostupanjsko tijelo u tom rješenju obrazlaže da se traži informacija koja se odnosi na postupak koji vodi nadležno tijelo u kaznenom postupku za vrijeme trajanja postupka te da bi objavljivanje tražene informacije onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka.

8. Iz zahtjeva za pristup informacijama od 10. srpnja 2025., koji prileži spisu predmeta, proizlazi njegov sadržaj, tj. da je tužitelj tražio očitovanje sutkinje Županijskog suda u Zagrebu, Željke Skomeršić i preslik dijela spisa, što je zastupnica Vlade Republike Hrvatske Štefica Stažnik tražila dopisom, klasa: 004-01/25-01/19, urbroj: 50447-02/03-25-3 od Županijskog suda u Zagrebu, a da bi se korisnik sa sadržajem očitovanja i dijelom spisa upoznao sukladno načelu jednakosti oružja.

Iz navedenog proizlazi da tužitelj traži pristup informaciji koja se odnosi na kazneni postupak u kojem je okrivljenik, tj. koji se protiv njega vodi pred Županijskim sudom u Zagrebu, a postupak se nalazi u stadiju potvrđivanja optužnice, odnosno pred optužnim vijećem, posl. br. KOV-Us-128/2022.

9. Prvostupanjsko tijelo, kao i tuženik pravilno navode da tražena informacija predstavlja dio spisa J. protiv Hrvatske, koji je prvostupanjsko tijelo formiralo zbog istoimenog postupka u tijeku pred ESLJP (br. [broj spisa]), a da je sukladno pravu i ovlastima iz članka 10. Uredbe, zastupnica Republike Hrvatske dana 4. lipnja 2024. od predsjednika Županijskog suda u Zagrebu tražila informacije koje su joj potrebne radi urednog obavljanja poslova zastupanja Republike Hrvatske.

10. Dakle, iz navedenog proizlazi da tražena informacija predstavlja dio komunikacije između nacionalnih tijela u vezi s postupkom koji je u tijeku pred ESLJP-om, radi pripreme obrade i očitovanja tužene države. Prvostupanjsko tijelo ocijenjuje da bi dostava tražene informacije korisniku bila protivna interesu obrade Republike Hrvatske, tj. da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka. Dodaje da navedena informacija nije pitanje javnog interesa, uvažavajući predmet postupka, već isključivo predstavlja pitanje od osobnog interesa korisnika. Tuženiku je prvostupanjsko tijelo dana 31. listopada 2025. dostavilo dokaz da je kazneni postupak još uvijek u tijeku.

11. Tuženik je tijekom žalbenog postupka, nakon ocjene svih relevantnih okolnosti i mjerodavnih zakonskih odredbi, pravilno zaključio da činjenice u konkretnom slučaju nisu sporne te da je prvostupanjsko tijelo pravilno primijenilo odredbu članka 23. stavka 6. točke 1. i 2. ZPPI-a, utvrdivši da postoje razlozi iz odredbe članka 15. stavka 3. točke 1. ZZPI-a zbog kojih se pristup informaciji može ograničiti. Prethodno tome je proveden test razmjernosti i javnog interesa, nakon kojeg je tijelo javne vlasti utvrdilo da u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje pristupa informaciji.

12. Odredba članka 15. stavak 1. ZPPI-a propisuje da će tijela javne vlasti ograničiti pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koji vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka, što znači da u takvim slučajevima prevladava potreba učinkovitog vođenja prethodnog i kaznenog postupka za vrijeme trajanja tih postupaka, bez potrebe prethodnog ispitivanja može li omogućavanje pristupa informacijama utjecati na vođenje postupka.

13. Zaključno, tuženik pravilno ocjenjuje da bi pristup očitovanju Županijskog suda u Zagrebu, koje je dostavljeno prvostupanjskom tijelu na zahtjev zastupnice prvostupanjskog tijela, radi predmeta koji se vodi pred ESLJP, J. protiv Hrvatske, narušio procesnu ravnotežu u postupku, jer bi se protivnoj strani (korisniku) omogućio uvid u sadržaj obrane i očitovanja tužene države (Republike Hrvatske) pred ESLJP-om. S time u vezi tuženik ukazuje na stajalište izneseno u presudi Suda EU T-851/16, prema kojem se i u konkretnom slučaju radi o dokumentu koji je usko vezan uz postupak pred ESLJP-om. Dodaje da zatražen dokument predstavlja samo radnju prikupljanja relevantnih dokaza i očitovanja za potrebe zastupanja Republike Hrvatske u navedenom postupku te da postoje osnove sumnje da bi tužitelj traženu informaciju mogao javno iznositi u smislu članka 9. ZPPI-a, što može utjecati na učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje postupka, a postojanje "osnova sumnje" je dostatno u smislu članka 15. stavka 3. točke 1. ZZPI-a. Naime, korisnik koji raspolaže informacijom ima zakonito pravo tu informaciju javno iznositi, a otkrivanjem sadržaja traženih dokumenata tužitelj bi imao povoljniju poziciju u odnosu na drugu stranu u postupku te bi se na taj način mogla narušiti procesna ravnoteža u postupku.

14. Prema ocjeni ovog Suda, tuženik je pravilno odbio žalbu tužitelja, potvrdivši zakonitim prvostupanjsko rješenje. Za takvu ocjenu je tuženik dao valjane, dostatne i relevantne razloge, odnosno razložno obrazloženje s kojim je ovaj Sud u cijelosti suglasan.

15. Slijedom navedenog, Sud je, ocijenivši tužbeni zahtjev neosnovanim, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučio kao u točki I. izreke presude.

16. U točki II. izreke presude je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, jer tužitelja u ovom postupku nije zastupao kvalificirani opunomoćenik, odnosno odvjetnik, a niti je zahtjev posebno specificirao.

U Zagreb 8. travnja 2026.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.